

opusdei.org

Čak i veća avantura

Paul Kioko, koji je 3. studenog 2018. zaređen za prijelaznog đakona, proveo je djetinjstvo u Keniji uz slonove i lavove.

23.12.2018.

Gdje si rođen?

Rođen sam u Nairobiju, glavnom gradu Kenije, ali većinu djetinjstva proveo sam živeći u različitim nacionalnim parkovima u Keniji s roditeljima i braćom. Moj je otac radio za Kenya Wildlife Service kao čuvar.

Što je obuhvaćao posao tvoga oca?

Njegov je posao bio čuvanje divljih životinja u različitim parkovima. Svaki posao trajao je u prosjeku oko pet godina, a obitelj se stalno selila s njim od Nacionalnog parka Nakuru do planine Aberdare, do Ambosela u podnožju planine Kilimanjaro i do Nacionalnog parka Tsavo.

Kakvo je bilo tvoje djetinjstvo u savani?

Odrasli smo igrajući se u divljini (bush-u). Iako je uvijek postojala opasnost od lavova i sličnih životinja, najveći strah moje majke bili su zapravo škorpioni i zmije, kojih je bilo mnogo. Zahvaljujući našim anđelima čuvarima nikada nismo imali ozbiljnih incidenata.

Ali mislim da ste imali mnogo avantura ...

Svakako! Jedanput, jednom od moje braće je kobra zapljuvala otrov u oči i morao je biti prebačen u bolnicu, ali srećom nije izgubio vid. I još jedan od moje braće gotovo je srušio svoj bicikl među nekoliko lavova koji su bili skriveni iza zavoja ceste. Kako su lavovi bili više zainteresirani za lovinu koju su upravo uhvatili, moj brat je bio u mogućnosti pobjeći u sigurnost.

Kako biste provodili svoje vikende?

Ako smo se dobro ponašali kroz tjedan, moj otac nas je nedjeljom odvodio na igru. Izazov je bio tko će prvi uočiti jednog od "velike petorice" - slona, nosoroga, lava, bivola ili leoparda. Otac je gotovo uvijek pobjeđivao jer je imao više strpljenja gledajući na istu lokaciju dovoljno dugo da vidi gdje se skrivaju životinje.

Je li tvoja majka uživala u divljini (bush-u)?

Vrlo mnogo, iako mi se činilo da je uvijek bila više zainteresirana za ptice - nešto što mi dječaci nikad nismo mogli razumjeti. Dopustite mi da objasnim. Moja je majka rođena u Sjedinjenim Američkim Državama i došla je u Afriku krajem 60-ih godina kako bi podučavala matematiku i vidjela svijet. Možda je zato voljela ptice - poput njih, morala je letjeti na drugi kontinent da bi sagradila dom. Dok je bila u Tanzaniji, upoznala je mog oca koji je završavao trening za upravitelja, a ostatak je povijest ili božanska providnost, kao što bi rekla moja baka.

Što ste naučili tijekom tih godina u divljini?

Puno stvari. Ljubav prema velikom otvorenom prostoru i ljepoti prirode zasigurno. No, ono što mi se kasnije pokazalo kao vrlo korisno jest

sjećanje na strpljenje mog oca koje je pokazivao time što je znao vidjeti „širu sliku“ i majčinom jednostavnom radovanju životu, kao što je vidjeti malu smeđu pticu.

Jeste li naučili ponašati se među divljim životinjama?

Odrastanje u divljini je bio raj za mlade dječake. Iako u toj kući nikad nismo imali televiziju ili PlayStation, nismo je ni trebali. Napuštene životinje bi se donosile u našu kuću i mnogo puta imali smo bebe impale, gazele, antilope, lavove, slonove i nosoroge.

Veće životinje, naročito slonove, čuvali smo noću u oboru iza svoje kuće i hranili ih trulim mungosima i narančama. Igra se sastojala od pokušaja bacanja plodova izravno u usta kako bi se postiglo 3 poena.

Nakon što ste odrasli, u kojem je smjeru je otišao vaš život?

Preselili smo se u Nairobi i pošao sam u srednju školu. Upravo sam u školi Lenana prvi put susreo neke mlade sveučilišne studente koji su nam došli govoriti o kršćanskoj doktrini. Kasnije sam saznao da su neki od njih pripadali Opusu Dei. Kroz njih sam upoznao više o ovom dijelu Katoličke crkve, a u posljednjoj godini u Lenani tražio sam prijem u Opus Dei.

Nakon završene medicine na Sveučilištu u Nairobiju, radio sam u vojnoj bolnici godinu dana prije nego što sam se preselio u bolnicu Mater, gdje sam radio gotovo 15 godina. Prvo na Odjelu za hitne slučajeve, a kasnije u jedinici intenzivne njege, gdje sam pomagao u programu kirurgije na otvorenom srcu i završio specijalizaciju iz anesteziologije.

Kada ste počeli razmišljati o putu prema svećenstvu?

Kao što kaže knjiga Mudrosti, postoji vrijeme za svaku stvar pod nebom. Shvatio sam da baš kao što mi je Bog dao poziv da služim bolesnima kao liječnik, sada mi je dao poziv služiti cijeloj Crkvi kao svećenik. Na neki način, liječnički poziv mi je pripremio put za svećeništvo.

A sad ćete biti svećenik?

Ne još. Trećeg studenoga će me nadbiskup Celso Morgia zaređiti za đakona, zajedno s 34 vjernika Opusa Dei iz 16 zemalja. I s Božjom voljom, u svibnju sljedeće godine bit ćemo zaređeni kao svećenici.

Kako ste se pripremali?

Već nekoliko godina u Rimu studiram na Papinskom sveučilištu Sv. Križa i daljnju formaciju dobivam na Rimskom učilištu Sv. Križa, zajedno s mnogim drugima pripadnicima Opusa Dei iz cijelog svijeta. U tim godinama shvatio sam da je najveća

priprema za svećeništvo djelo Duha Svetoga, ali Bog koristi one oko nas koji nas vode i formiraju.

Koji vam je predmet bio najdraži na Sveučilištu?

Ja sam diplomirao i doktorirao na moralnoj teologiji i s obzirom na moju medicinsku pozadinu pretpostavljam da ne čudi da sam doista uživao u svim temama koje se dotiču bioetike i filozofskih temelja medicinske prakse.

Koja je tema doktorskog rada?

Kažu da je najbrži način da zaspete taj da zamolite studenta na doktoratu da objasni temu svoje teze! Uz rizik da vas uspavam, usudit ću se reći da je moja teza u osnovi o vrlini razboritosti kao nezamjenjivoj vezi između "tehnički ispravnog" i "moralno dobrog" u medicinskom odlučivanju. Kao liječnik koji radi u ICU-u, mnogo sam se puta suočio s

tom dilemom: gdje treba podvući crtu i kada reći pacijentu: "Sad je dosta!"

Moralna teologija, Rim, svećeništvo ... Nedostaju li Vam Vaše godine u nacionalnim parkovima?

Sjećanja na djetinjstvo uvijek su s nama i nikada neću zaboraviti pustolovine u odrastanju s divljim životinjama. Ali provesti život služeći Bogu i bližnjemu još je veća avantura. Ujutro se probudite i nikada niste baš sigurni gdje ćete se na kraju dana naći. Prije sam se samo divio ljepoti Božjeg stvaranja; sada razmatram o ljubaznoj ruci Božje providnosti kamo god da me vodi. Nadam se da će kroz službu moga svećeništva mnogi otkriti avanturu božanskog poziva. Mollite za nas.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/cak-i-veca-avantura/](https://opusdei.org/hr-hr/article/cak-i-veca-avantura/)
(31.03.2025.)